

ஐந்திணை ஐம்பதில் காணலாகும் பண்பாட்டு பதிவுகள்

ந. கவிதா ^{அ. *}

^அ தமிழ்த்துறை, பத்மவாணி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம்-636011, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Cultural Records Shows Ainthinai Aimpathu

N. Kavitha ^{a, *}

^a Department of Tamil, Padmavani Arts and Science College for Women, Salem-636011, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kavithashobika2002@gmail.com

Received: 23-09-2021
Revised: 14-04-2022
Accepted: 03-05-2022
Published: 15-07-2022

ABSTRACT

Literature best describes the culture of the people. The study aims to identify the cultures found in the inthina. The characteristic of remembering that the time has come when the leader (thalaivan) who goes in search of the object is the one who returns is beautifully situated. It explores the leader's (thalaivi) temperament and the leader's (thalaivi) sense of disability. This article reveals that the nature of the leader to keep her secret from being revealed is that the world is perpetuated only by virtuous people, and that both husband and wife are left to fend for themselves. It makes us realize the need for loving virtue in marriage. The parable traditions used in the songs are beautifully illustrated. The study sets out to examine the so-called belief-based planting rituals.

Keywords: Leader, Leader Pledge, Attribute, Love, Domestic Love, Parable Legacy, Department, Planting

முன்னுரை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் அகம் சார்ந்த ஆறு நூல்களில் மாறன் பொறையனார் இயற்றிய ஐந்திணை ஐம்பது முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்ற திணை வைப்பு முறையில் அமைந்த நூலாகும். திணை என்பது ஒழுக்கமாகும். ஐந்திணைகளின் உரிப்பொருளாகிய இருத்தல் இருத்தல் நிமித்தம், புணர்தல் புணர்தல் நிமித்தம், ஊடல் ஊடல் நிமித்தம், பிரிதல் பிரிதல் நிமித்தம், இரங்கல் இரங்கல் நிமித்தம் என்னும் ஐந்து ஒழுக்கங்களும் இந்நூலில் பத்துப்பத்து வெண்பாக்களாய் ஐம்பது வெண்பாக்களால் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனாலேயே இந்நூலிற்கு 'ஐந்திணை ஐம்பது' என்ற பெயர் வரலாயிற்று. மக்களின் பண்பாட்டை இலக்கியங்களின் வாயிலாக மிகச் சிறப்பாக அறியலாம். ஐந்திணை ஐம்பது பாடல்களை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது மக்களின் வாழ்க்கை நெறிகள், அன்பு, காதல், பழக்கவழக்கங்கள் என்று மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்து பண்பாடுகளையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தலைவன் உறுதிமொழியைக் காக்கும் பண்பு

ஆண்மக்கள் மூன்று வகையான பிரிவினை மேற்கொள்கின்றனர் என்பதை

“ஓதல், பகையே, தூது இவை பிரிவே”

என்ற நூற்பா வரியின் மூலம் தொல்காப்பியர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர் (Subramaniyan, 2013).

மழைநாளில் (கார்காலம்) திரும்பி வந்துவிடுவேன் என்று காதலியிடம் உறுதிமொழி உரைத்துவிட்டுப் பொருள் தேடப் போயிருந்தான். மழைக்காலம் வந்துவிட்டது. அதைக் கண்டான் அவன். நான் சொல்லிய கார்காலம் வந்துவிட்டது. காதலி என்னைக் காணாமல் நெஞ்சம் கலங்குவாள் விரைந்து செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணினான். உடனே தேர்ப்பாகனிடம்,

“நூனவின்ற பாக! தேர் நொவ்விதாச் சென்றீக

தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித் - தானவின்ற நூலில் இவ்வாறு தான் உள்ளது)

கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையுன்றி

நிற்பா ணிலையுணர்கம்”

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் நூல்களைக் கற்றறிந்த பாகனே தேரை விரைவாகச் செல்லும்படி செய்க. மலர்களிலிருந்து தேன் சிந்துகின்ற காட்டின் அழகைக் கண்டு, தான் இளமை முதல் பழகிய கற்பென்னும் தானைப் போட்டுக் கொண்டு, கன்னத்தின் மேல் கையை ஊன்றிக் கொண்டு நிற்பான். அவள் நிலைமையை நாம் சென்று காண்போம்” என்று உரைக்கின்றான் (Gowmareeshwari, 2006). இதிலிருந்து தலைவன் கூறிய உறுதி மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற பண்பானது அக்கால மக்களுக்கு உண்டு என்பதையும் காதலன் பொருள் தேடச் சென்றாலும் தன் காதலியை மறப்பதில்லை என்ற பண்பையும் காணமுடிகிறது.

தலைவியின் திறமையான பண்புகளை உணர்த்தும் பாடல்

தலைவிக்கு வயதேறிவிட்டது. அவள் தலைமயிர்கள் நரைத்துவிட்டன. காதலனுக்கு மட்டும் இளமைப்பருவம் குறையவில்லை. ஆதலால் அவன் தன் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேசையர் சேரிக்குச் சென்றான். சில நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து திரும்பினான். தலைவி தன் மீது கோபங்கொண்டிருப்பாள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆதலால் அவள் ஊடலைத் தணிப்பதற்காக அவளிடம் தூதனுப்பினான். அந்தத் தூதுவனிடம் தலைவி, தலைவன் செய்தது தவறு என்பதை மறைத்து தனக்கு தகுதி இல்லை என்று கூறுவதிலிருந்து பண்டைக்காலப் பெண்ணின் இயல்பை உணர்த்துகிறது என்ற வரிகளின் மூலம் கூறியுள்ளார்.

“தண்வய லூரற் புலக்குந் தகையமோ

நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைங்கூந்தல்

வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய

வண்ண முடையேமற் றியாம் (Gowmareeshwari, 2006)

தன் கணவன் செய்தது தவறு என்று தெரிந்தும். அவனைத் தவறு செய்யாமல் தடுக்கும் இயல்பு தன்னிடம் இல்லையே என்று வருந்தினாள் தலைவி.

“தலைவனிடம் கோபித்துக் கொள்ளுவதற்கு எனக்கென்ன தகுதியிருக்கின்றது? ஒரு காலத்திலே எனது கூந்தல் மெலிய கருமணலைப் போல அசைந்து தொங்கி கொண்டிருந்தது. கண்ணுக்கு அழகாகவும் இருந்தது. இன்றோ அக்கூந்தல் வெண்மணலைப் போல நிறம் மாறிவிட்டது. ஆகவே நான் கிழவியாகிவிட்டேன். இனி எனக்கென்ன கோபம், நான் ஏன் தான் கோபிக்கப் போகின்றேன் என்று உரைக்கின்றாள்.

ஒவ்வொருவரும் தமது இரகசியம் வெளிப்படாமல் காப்பாற்றிக் கொள்வதிலே கவலையுள்ளவர்கள். தமது இரகசியத்தை மற்றவர்கள் கண்டு கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு நேர்ந்து விட்டால் அப்பொழுதுகூட விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எதையாவது பொருத்தமாகச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளுவார்கள். இது மனித இயல்பு. இப்படிச் செய்வதிலே ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் மிகவும் திறமைசாலிகள். இவ்வுண்மையை உணர்த்தும் பாடல்.

“கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழில் நோக்கி

உண்கண்சிவப்ப அழுதேன், ஒளிமுகம்

கண்டு அன்னை எவ்வம் யாது என்னக், கடல்வந்து என்

வண்டல் சிதைத்தது என்றேன்" (Gowmareeshwari, 2006)

தலைவி தன் தோழியிடம் உரைப்பதாக அமைந்த பாடல் இது. தலைவி கணவன் பிரிந்து சென்ற குளிர்ந்த மலர்ச்சோலையைப் பார்த்து அழுதுகொண்டிருந்தாள். அதனால் அவள் கண்கள் சிவந்துவிட்டன. அப்பொழுது அவள் தாய் வந்தாள். அவளது முகத்தைப் பார்த்தாள். ஒளியுடன் இருந்த தலைவியின் முகம் வாடியிருப்பதைக் கண்டாள். உடனே உனக்குண்டான துன்பம் யாது? ஏன் அழுதிருக்கின்றாய்? என்றாள். கடல் அலை வந்து எனது விளையாட்டு மணல் வீட்டைக் கலைத்துவிட்டது என்றாள். இதிலிருந்து இங்கு பெண்களின் திறமையை மட்டுமின்றி அவளின் உயர்ந்த பண்பாட்டையும் காட்டுகின்றது.

இல்லற மாண்பு

திருவள்ளுவர் அன்புதான் சிறந்தது என்பதனை,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது”

இல்லற வாழ்வில் அன்பும் அறமும் நிறைந்திருக்குமானால், அவையே அந்த இல்லற வாழ்வின் பண்பும் பயனும் ஆகும் என்று இல்லறத்தின் அன்பை அழகாக விளம்புகின்றார் (Jayarani tamilpriyan, 2011).

வாழ்வின் அடிப்படையாக அமைவது அன்புதான் அந்த அன்பு மனிதரல்லா விலங்கிடத்தும் உண்டெனக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

“சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்

பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக் - கலைமாத்தன்

கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல

ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.”

பாலைவழியில் ஒரு சுனையில் ஒரு மானுக்கும் போதாத சிறிதளவு நீர் இருக்கிறது (Gowmareeshwari, 2006). அதை உண்ண ஆணும் பெண்ணுமாக இருமான்கள் வருகின்றன. ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்று நீர் பருக விரும்பாமல் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் சுனைநீரை பருகுகின்றன. அந்நீரைப் பிணைமான் தாகம் தணியப் பருக வேண்டும் என்று எண்ணிய கலைமான், நீரில் வாய் வைத்துப் பருகுவது போலப் பாவனை செய்தது உண்மையில் நீர் பருகவில்லை. அதை அறியாத பிணைமான் நீர்பருகுகிறது. பிணைமான் நன்மை பெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் கலைமானுக்கு இருந்ததைப்போல இல்லறம் நடத்தும் கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரும் பிறரின் நன்மையைப் பற்றி சிந்தித்து விட்டுக் கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்றும் எச்செயலைச் செய்தாலும் தனித்துச் செயற்படாமல் சேர்ந்து செய்தல் வேண்டும். இதுவே நல்ல இல்லறத்தின் பண்பாக உணர்த்துகிறது.

தலைவிக் கூற்றில் உவமையின் மரபு

அகப்பொருள் பாடல்களில் தலைவி உவமைக்கூறும்போது அவளரிந்த பொருட்களையே உவமைப்பொருளாக குறிப்பிடுவது மரபு என்பது தொல்காப்பியர் நெறியாகும்.

“கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி” (Subramanian, 2013)

இதனையே,

அணிநிற மஞ்சை யகவ விரங்கி

மணிநிற மாலையேற் றாழ்ந்து - பணிமொழி!

கார்நீர்மை கொண்ட கலிவானங் காண்டொறும்

பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது என்னும் துறையில் அமைந்த முல்லைத்திணைப் பாடலில் தலைவி, அழகிய நிறம் கொண்ட மயில் அகவுகிறது. வானம் முழங்குகிறது (Gowmareeshwari, 2006). பச்சை மணி போல் நிறம் கொண்ட மலை மேல் கார்மேகம் தாழ்ந்து ஒலிப்பதைக் காணும்போது அவரை எண்ணி என் தோள் வாடிப் பீர்க்கம்பு போலப் பசலை நிறம் கொள்கிறது. என்ன செய்வேன் என்று தலைவி தன் கவலையைத் தோழியிடம் தெரிவிக்கும்போது தனக்கு தெரிந்த பொருட்களை உவமைப்பொருளாக எடுத்துரைக்கின்றாள்.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது என்னும் துறையில் அமைந்த பாடலில்,

“கானக நாடன் கலவானென் றோளென்று

மானமர் கண்ணாய் மயங்கனீ - நானங்

கலந்திழியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்

புலம்பு மகன்றுநில் லா

(Gowmareeshwari, 2006)

மான் போன்று மருளும் கண்களையுடைய தோழியே! கானக நாட்டை உடையவன் தழுவமாட்டானோ என்று நீ மயங்க வேண்டா. மானின் கத்தூரி மணம் பூசிக்கொண்டு அவனோடு கலந்து மலையிலிருந்து வெண்ணிறத்தில் இறங்கும் அருவியில் நீராடவேண்டும் என்று புலம்புகிறாயே. இந்தப் புலம்பல் உன்னிடம் நில்லாமல் அகன்றுவிடும் அவன் வந்துவிடுவான். என்பதன் மூலம் தோழியின் கண்கள் மானின் கண்களுக்கு ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகிறது. மான் முல்லை நிலத்திற்குரிய விலங்காக இருப்பினும் குறிஞ்சித்திணைப் பாடலில் உவமைப் பொருளாக வந்துள்ளது இதனை

திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே

என்ற நூற்பாவி திணைக்குரிய ஒழுக்கங்கள் மயங்கி நிகழ்தலும் நீக்கப்பட முடியாத ஒன்று என தொல்காப்பியரும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Subramanian, 2013).

பழக்கவழக்கங்கள்

பழக்கம் என்றால் பழகுதல். ஒரு மனிதனிடம் இயல்பாக உள்ள செயல்களே பழக்கமாகும். பழக்கத்தின் தொடர்நிலையே வழக்கமாகும். வழக்கம் என்பது சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்ட பழக்கங்களைக் குறிப்பதாகும். ஒரு இனக்குழுவிலுள்ள பலருடைய மனவெழுச்சி, உணர்ச்சி, விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றுடன் இணைந்து நிற்பது வழக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. பண்டையக் காலப் பழக்கவழக்கங்கள் சிலவற்றை ஐந்திணை ஐம்பதிலும் காணமுடிகின்றது.

நடுகல்

போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களின் நினைவாக நடப்பட்ட கல் நடுகல் ஆகும். வீரத்தினைப் போற்றும் வகையில் அவ்வீரர்களின் பெயர் அதில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். கீழ்வரும் பாடல்களின் மூலம் நடுகல் வழக்கம் இருப்பதை அறியலாம்.

‘கொடுவி லெயினர்தங் கொல்படையால் வீழ்ந்த

தடிநிண மாந்திய பேஎய்- நடுகல்

விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்

பொருள்புரிந்தார் போய சுரம் (Gowmareeshwari, 2006)

இறந்தவர்களுக்கு நடுகல் வைக்கும் வழக்கத்தினைக் குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

“காட்சி கல்கோள் நீர்ப்படை நடுதல்

சீர்த்தகு மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று

இருமூன்று வகையிற் கல்லொடுபுணர்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Subramaniam, 2013).

அதியமான் அஞ்சி போர்களத்தில் இறந்துவிட, அவனுக்கு நடுகல் நடப்பட்டு மயிற்சீலியால் அலங்கரித்து மதுபானத்தைப் படைத்தனர் என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பை,

“நடுகல் பீலி சூட்டி நார்அரி

சிறுகலத் துகுட்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ

கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய”

என்ற பாடலடிகளில் ஒளவையார் எடுத்துக்கூறியுள்ளார் (Parimanam, 2004).

அம்மூவனார் நடுகல்லுக்கு மயிற்சீலியைச் சூட்டி பம்பையை ஒலித்து மதுபானத்தைப் படைத்து, ஆட்டுக்குட்டியைப் பலிகொடுத்து இறந்த வீரனின் நடுகல்லை வழிபட்டனர் என்ற செய்தியைச் சுட்டிகாட்டியுள்ளார்.

“நுழைநுதி நெடுவேல் குறும்படை மழுவர்

வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்

நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்

தோப்பிக் கள்ளொடு துருஉப்பலி கொடுக்கும்

போர்க்கருங் கவலைய புலவுநாறருஞ்சுரம்” (Parimanam, 2004)

முடிவுரை

இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்வியலை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன அவ்வகையில் ஐந்திணை ஐம்பதில் காணலாகும் தலைவன் உறுதிமொழியைக் காக்கும் தலைவியின் பண்பும், திறமைகளும், இல்லறத்திற்கு தேவையான நல்ல கருத்துக்களும், தலைவன் தலைவி அன்பை வெளிபடுத்தும் உவமை சார்ந்த பாடல்களும், மக்களிடையே காணப்படும் பழக்கவழக்கமான நம்பிக்கை சார்ந்த கருத்துக்களையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது. பெண்ணின் யதார்த்த வாழ்வையும், பெண்கள் தங்களுக்கு என்று எந்த உரிமையும் எதிர்பார்க்காமல் வாழ்ந்ததையும் அறியமுடிகின்றது. இவ்வாழ்வு சார்ந்த கருத்துக்களை பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

References

Gowmareeshwari, S., (2006) Inthinai Immbathu Mulamum Uraium, saratha pathippagam, Chennai, India.

Jayarani Tamilpriyan, (2011) Thirukkural thelivurai, Classic Publications, Kanchipuram, Chennai, India.

Parimanam, A.M., Balasubramanian, K.V., (2004) Agananooru, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India.

Parimanam, A.M., Balasubramanian, K.V., (2004) Purananuru, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India.

Subramaniam, S.V., (2013) Tholkappiyam thelivurai, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License